

TJ Klune

Under den hviskende dør

384 sider

memoris

En af den slags bøger, man elsker for den humor og vid og så gene tilgiver, at den måske kan føles lang. Nøjagtig som familiefestens underholdende onkel, der elsker at høre sig selv tale, som taler langt og udførligt om vigtige emner, og næsten for længe, men som man alligevel ikke vil slippe, fordi han er virkelig morsom og har en lune og et bid som ingen anden.

Sådan er det med bogen her, der følger Wallace på vejen til at blive et nyt og bedre menneske. Havde det været for mange andre end netop Klune, så kunne det ikke bære en hel bog. Og man skal da også regne med, at man får sig nogle dejlige vuer undervejs, hvad angår vitser og hurtige bemærkninger.

Wallace Price opdager, lidt vel sent, at livet er forbi, for nu er han død. Og temaerne er evigt-aktuelle, hvordan forebereder man sig på døden, hvordan forliger man sig med den, hvad vil det sige at være i live, og hvordan får man det bedste ud af livet, og var det nok.

Wallace er en succesrig forretningsmand, der pludseligt falder om. Og det kan han altså ikke helt forstå, for hvordan kan det da ske for ham, og hvordan kan han bare sådan lige dø....

Alene her er der jo lagt op til en grinern.

Eller hvad med den her sætning:

Det tog ham et øjeblik at tælle baglæns gennem dagene. Han var død på en søndag. Han var blevet begravet om onsdagen.

Som læser er missionen og budskabet her fanget: Man skal passe på sig selv, ikke arbejde for hårdt og virkelig nyde livet, mens vi har det.

Det ved vi jo godt. Men - kan vi tage det ind, før vi er blevet præsenteret for det på adskillige måder.

Bogen her er en af de adskillige og en af vore favoritter.

Og det flotte er dens lune, fantasy-niveauet og de rappe replikker. Og at det er knaldgodt beskrevet mellem linjerne, at vi har en udløbsdato, og at det er kærligheden og relationerne, der for alvor betyder noget.

Det har vi hørt SÅ mange gange før. Alligevel hører og læser vi det nu på en måde, hvor vi kommer til at grine af os selv, på trods af at emnet er ganske alvorligt.

At beskæftige sig med døden og de store spørgsmål kan være tungt, tungt, her bliver det gjort let-let.

Tak for det.